

Landstinget har desuden indført en anden lille Ændring, som jeg vil pege paa, da det ser ud til, at den har spillet en ikke ringe Rolle under Forhandlingerne i Landstinget, idet omtrent Halvdelen af Forhandlingerne drejede sig om det Spørgsmaal. Man har nemlig indsat Ordet „Stedfortræder“ i Stedet for „Udfyldningsmand“, fordi det skulde være et mere dansk Ord. Stedfortræder er imidlertid absolut ikke noget dansk Ord, saa hvis man vilde skubbe et Ord ud og vælge et andet, havde det ikke været af Vejen, om man havde valgt et, der var kønnere end Ordet „Stedfortræder“.

Med Hensyn til de af Mindretallet her stillede Ændringsforslag skal jeg foreløbig ikke sige ret meget; det er jo væsentligt de samme Ændringsforslag, som af de samme Medlemmer af Udvalget bleve stillede til tredje Behandling, men da kom Ændringsforslagene saa sent frem, at vi meget vanskeligt kunde danne os et Skøn over, hvorledes vi skulde stille os overfor dem. Nu have vi behandlet Ændringsforslagene i Udvalget, men der er hverken i Udvalget eller under Forhandlingen her i Tinget fremkommet noget som helst nyt, der har været i Stand til at forandre vor Stilling overfor Ændringsforslagene. Ændringsforslagene gaa ud paa delvis at føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, det fik ved tredje Behandling her i Tinget, men samtidig at rejse det gamle Strids-spørgsmaal om Generalauditørens Stilling. Jeg skal ikke udtale mig videre om dette, men kun sige, at jeg ikke synes, der er Grund til at føre Lovforslaget tilbage i den tidligere Skikkelse, da vi i det væsentlige have opnaaet, hvad Folketinget ønskede, nemlig en Reduktion af Lønnin-gerne ved Overkriksretten. Det er det centrale i Lovforslaget, og det har Landstinget ikke rørt ved. Om man saa vil give Dommerne deres Løn som et fast aarligt Vederlag, eller man vil give dem det som et Honorar for hver Votering, de ere med til, spiller ikke saa stor Rolle, at der er Grund til at rejse nogen Strid om det. I det hele taget er dette lille Lovforslag et Led i Bestræbelserne for at spare, hvor spares kan, og jeg synes, at alle Partier burde kunne være med til at gennemføre Lovforslaget. Jeg synes, at de Partier, der særlig hævde, at man skal nedad med Militærudgifterne, mindst af alle bør modsætte sig et saadant Lovforslag; thi som Forholdet er i Øjeblikket, udgives der aarligt af Statskassen 16,000 Kr. for at

holde Overkriksretten i Virksomhed, medens Beløbet, hvis vi gennemføre dette Lovforslag, vil gaa ned til Halvdelen eller derunder. Jeg synes, at der er saa meget mere Grund til, at man ogsaa fra anden Side modtager dette Lovforslag med Velvillie, som det er et af de Forslag, den saakaldte Sparekommission har udarbejdet eller har givet Stødet til. Og i Sparekommissionen har man fra alle Sider, ogsaa fra de ærede Medlemmers Side, som have stillet Ændringsforslag her, været rede til at støtte Forslaget, saa jeg kan ikke se, at der egentlig er Grund til at optage nogen videre Forhandling om Ændringsforslagene. Jeg tillader mig derfor at anbefale at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Landstinget.

Ivar Berendsen: For 4de Gang og, for saa vidt det gaar efter Udvalgsflertallets Ønske, for sidste Gang staa vi overfor dette Lovforslag, som ikke er blevet kønnere, for hver Gang det er kommet her. Ganske særlig var det heller ikke den ærede Ordfører (Nørgaard) muligt at sige, at det var blevet kønnere ved Behandlingen oppe i Landstinget; tværtimod, det, som med nogen Fanfare blev fremstillet fra Begyndelsen som Formaalet med Lovforslagets Fremsættelse, nemlig Besparelse, og Besparelse paa et ømt Punkt, nemlig paa det militære, det er unægtelig skrumpet ind fra Gang til Gang. Det er først og fremmest skrumpet ind ved bristede Forventninger; det var, som jeg allerede ved anden Behandling af Sagen gjorde opmærksom paa, først efterhaanden, det gik op for Udvalgets Medlemmer — i alt Fald for de naivere blandt dem, og blandt dem mig —, at det ikke var Meningen, at Generalauditørens Honorar skulde bortfalde med det samme. Da det saa var blevet klart for os, gik Bestræbelserne ud paa, at man i alle Tilfælde kunde blive af med det indenfor en overskuelig Fremtid, henvend en Snes Aar; men heller ikke det lykkedes, og i Landstinget tog de saa den principielle Side af Sagen helt ud af Lovforslaget, nemlig det, at Overkriksrettens militære Medlemmer overhovedet ikke skulde sidde og trække Udgifter for Statskassen, medmindre Retten var i Virksomhed, og saaledes, at de honoreredes Sag for Sag. Mindretallet i Udvalget kan ikke erkende, at det er at ophidse til Konflikt med Landstinget, at vi indtil videre føre